

Szczególne podziękowania dla powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego za pomoc przy opracowaniu publikacji oraz bezpłatne użyczenie zdjęć i mapy powiatu.

www.czarnkowsko-trzcianecki.pl

fot. W. Rybarczyk

Powroty

Urokliwe zakątki Wielkopolski

Spośród tak wielu malowniczych zakątków wartych zobaczenia wybierzcie Państwo nasz region, północną Wielkopolskę. Odwiedźcie nas i spędźcie z nami niezapomniane chwile. Proponujemy gościnę w gospodarstwach agroturystycznych, pensjonatach i hotelach z ofertą dostosowaną do oczekiwań i grubości portfeli. Czekają na Państwa wykwalifikowane grupy ludzi tj. instruktorów jazdy konnej i hipoterapii, nordic walking, Hatha – Jogi, rekreacji ruchowej i sportów wodnych, słowem wszelkiej rekreacji na świeżym powietrzu, którego u nas nie brakuje. Zapoznajcie się proszę z naszą ofertą, a na pewno każdy znajdzie coś dla siebie i zaspokoi swoje potrzeby wypoczynku. Goszcząc u nas będziecie mogli skosztować wyrobów lokalnej kuchni. Gorąco zachęcamy do spróbowania słynnych już specjałów jak „Sery pani Beaty”, „Wędliny pana Zbyszka”, „Ryby pana Marka” czy „Szynka pana Andrzeja”, a wszystko popijając legendarnym „Noteckim” warzonym w lokalnym Browarze Czarnków od ponad 150 lat.

W przewodniku staramy się, choć w małym fragmencie, ukazać piękno naszej przyrody przeplatanej z historycznie cennymi miejscami. Aby ułatwić Państwu zwiedzanie naszego regionu do każdego przedstawionego miejsca dołączyliśmy opis szlaków turystycznych, abyście mogli wedle gustów i upodobań poznać nasz teren pieszo, konno, kajakiem bądź na rowerze.

My już to wszystko znamy, dlatego też tak gorąco polecamy, bowiem wizyta na naszym terenie dostarczy Państwu niesamowitych przeżyć i spowoduje, że zechcecie wrócić tu jeszcze nie raz.

Zapraszamy!

fot. P. Nowakowski

Most na rzece Noteć w Czarnkowie

Gdzie nas szukać?

Znajdziecie nas w północnej Wielkopolsce, w obszarze Czarnkowsko-Trzcianeckiej Lokalnej Grupy Działania, którą tworzą takie gminy jak: Drawsko, Lubasz, Czarnków, Krzyż Wlkp., Trzcianka, Wieleń i Połajewo. Administracyjnie znajdujemy się w rewirze powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego. Czarnkowsko-Trzcianecka Lokalna Grupa Działania jest stowarzyszeniem, które zrzesza przedstawicieli trzech sektorów: publicznego, prywatnego oraz społecznego. Połączeni partnerstwem, realizujemy wspólnie określoną strategię w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Tematem, który łączy różne środowiska jest rozwój turystyki z możliwie najlepszym wykorzystaniem potencjału przyrodniczego i kulturowego obszaru. W ramach naszych działań promujemy potencjał przyrodniczy oraz ofertę turystyczną obszaru powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego. Wydajemy publikacje, mapy, foldery, uczestniczymy w targach turystycznych, organizujemy imprezy promocyjne. Szczególnie wart uwagi jest tutaj festyn inauguracyjny sezonu turystycznego p.n. „Pieszko, konno, kajakiem, na rowerze”. Natomiast publikacja, którą trzymacie Państwo w dłoniach jest już kolejnym, wydanym przez nas zaproszeniem do odwiedzenia naszego regionu. Zależy nam również na stworzeniu lepszych warunków dla rozwoju różnych form przedsiębiorczości na wsi, dla poprawy jakości życia. Od 2009 r. nasze cele wprowadzamy w oparciu o Lokalną Strategię Rozwoju (LSR), przyznając dotacje rozwojowe m.in.: przedsiębiorcom, rolnikom, osobom fizycznym, organizacjom pozarządowym oraz samorządom terytorialnym.

Serdecznie zapraszamy do odwiedzenia naszego obszaru.

Zielono mi – czyli woda, las, słowem wszystko to, co stworzyła natura

U nas natura stworzyła naprawdę cudowne i niepowtarzalne miejsca do wypoczynku. Odwiedzając nas, masz okazję zregenerować siły w wyjątkowych miejscach takich jak: wzgórza porośnięte borami i lasami, wtopionymi w krajobraz dolinami, przez które wiją się bystre strumyki i rzeki czy błyszczą w słońcu liczne jeziora. Te wyjątkowe miejsca to tylko nieliczne fragmenty wyjątkowych krain takich jak: Puszcza Notecka i Dolina Noteci, Puszcza Drawska czy Morena Czarnkowska.

Jak pięknie nie byłyby opisane te miejsca, to poważnym nietaktem byłoby nie oddać pierwszeństwa Noteci królowej tego regionu.

fot. W. Rybarczyk

Życie Doliny Noteci

fot. P. Nowakowski

Malowniczy fragment Noteci

fol. W. Rybarczyk

Życie Doliny Noteci

Kajakiem przez Dolinę Noteci

Notecć to główna rzeka regionu, która płynie szeroką doliną w królestwie łąk i dzikiej przyrody, dzieląc nasz region niemalże na dwie połowy. Dolina ta, zwana Doliną Noteci razem z Puszczą Notecką tworzą magiczne „sanktuarium” przyrodnicze. Niegdyś było to pasmo trzęsawisk i rozlewisk powstałe w wyniku wyżłobionego obniżenia terenu przez wody topniejącego lodowca. Obecnie Dolina Noteci jest najlepiej zachowanym kompleksem dolino-bagiennym, mimo że uprzednio była poddawana przekształceniom w rozległe łąki i pastwiska. Krajobraz Doliny Noteci jest nieprzeciętny, mowa tu o rzadkich i ginących w skali Europy zbiorowiskach roślinnych oraz bogactwie świata zwierzęcego, szczególnie ptactwa wodnego i błotnego. Dolina Noteci stanowi ważną trasę migracji ptaków przelatujących tędy z lęgowisk położonych we wschodniej Europie, Skandynawii i Syberii. W związku z tym, wspomniane wysokie walory awifauny, uważanej za najwyższy wskaźnik zoologiczny stanowią o wyjątkowej wartości przyrodniczej tego obszaru.

fol. W. Rybarczyk

Życie Doliny Noteci

A wracając do rzeki Noteci, to warto nadmienić, że rzeka ta przepływając przez atrakcyjne tereny, pozwala miłośnikom turystyki wodnej na osiągnięcie niezapomnianych wrażeń. Płynąc kajakiem podziwiać można piękne okolice łąk nadnoteckich, wysokie niemal klifowe brzegi rzeki w okolicach Czarnkowa. Dużą atrakcją jest pokonywanie licznych śluz, które funkcjonują do dnia dzisiejszego. My przy tej okazji polecamy szlak Notecią znajdujący się na naszym terenie.

Szlakiem Noteci:

Ujście – Walkowice – Romanowo Górne – Romanowo Dolne – Osuch – Czarnków – Pianówka – Góra Ț. Notecią – Ciszkowo – Wieleń

Budowa przystani wodnych na rzece Notecć – Aktywizacja Wielkiej Pętli Wielkopolski.

W Czarnkowie i w Drawsku trwają prace związane z budową przystani na Noteci. Budowane stacje są bowiem odpowiedzią na rosnące zainteresowanie szlakami wodnymi w Polsce i w Europie. Zarówno przystań w Drawsku, jak i w Czarnkowie będzie wybudowana wzdłuż jedyne połączenia śródlądowego między Wisłą a Odrą, co pozwoli na kompleksowe zagospodarowanie ok. 180 km międzynarodowej drogi wodnej E-70.

fot. L. Helwich

Puszcza Notecka - edukacja w zgodzie z naturą

W zaciszu Puszczy Noteckiej

Puszcza Notecka, „kuzynka” Doliny Noteci zajmuje całą południową część powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego. Największe jej połączenie występują na obszarze gmin Drawsko, Wieleń, mniej Lubasz i Połajewo. W skali kraju jest to drugi pod względem wielkości kompleks leśny, najbogatszy w florę i faunę. Puszcza Notecka jest obszarem, w którym dominuje teren falisty i pagórkowaty. W drzewostanie dominują bory sosnowe, porastające tereny ubogich piaszczystych wydm, a na siedliskach żyzniejszych występują bory mieszane z drzewostanem wielogatunkowym. Puszcza jest największym i najbogatszym w faunę i florę kompleksem leśnym Wielkopolski, a w szczególności jest rajem dla grzybiarzy. Miłośnikom tej formy rekreacji podpowiadamy, że na wszystkie wycieczki warto zabrać ze sobą koszyki, gdyż obszar ten bogaty jest w runo leśne, grzyby i jagody.

Najciekawsze i najcenniejsze fragmenty pod względem przyrodniczym objęte są ochroną. Od 2004 roku istnieje Leśny Kompleks Promocyjny „Puszcza Notecka”, w skład którego wchodzi m.in. obszary Nadleśnictwa Krucz i Potrzebowice. Celem LKP jest propagowanie przyjaznych środowisku technologii, badań naukowych, ale przede wszystkim gospodarowanie obszarem zgodnie z celami aktywnej ochrony ekosystemów.

fot. L. Helwich

*Tablica informacyjna
- Nadleśnictwo Krucz*

Zapraszamy Państwa zatem do tych miejsc, abyście osobiście poznali ich urok. Pomocne przy tym będą ścieżki przyrodnicze i rowerowe:

- ◆ Ścieżka przyrodniczo-edukacyjna „Dziewanna” w Nadleśnictwie Potrzebowice (dł. trasy 1,8 km). Trasa przebiega częściowo przez zabytkowy park położony przy siedzibie nadleśnictwa. Wzdłuż trasy ustawiono 26 tablic informacyjnych o tematyce związanej z gospodarką leśną.
- ◆ Ścieżka przyrodniczo-edukacyjna „Rajczywiec” w Nadleśnictwie Potrzebowice (dł. trasy 5,5 km). Trasa biegnie w urozmaiconym terenie, częściowo rzeźbionym przez lodowiec. Ścieżka rozpoczyna się na parkingu leśnym przy drodze Czarnków – Drezdenko. Ustawionych jest 12 tablic opisujących zagadnienia związane z ochroną lasu, ochroną przyrody, ochroną przed pożarem, hodowlą lasu i łowiectwem. Na trasie usytuowane są m.in. pomniki przyrody, zbiorniki wodne, źródła, uprawy leśne, poletko łowieckie i urządzenia łowieckie.
- ◆ Ścieżka przyrodniczo-leśna w Nadleśnictwie Krucz (dł. trasy do wyboru: 5 km i 12 km).

Trasa niezwykle urokliwa i interesująca. Warto wiedzieć, że przy jednym z przystanków ścieżki przyrodniczo-leśnej w Nadleśnictwie Krucz znajduje się rezerwat przyrodniczy Wilcze Błoto.

Wilcze Błoto to rezerwat częściowy, który chroni naturalnie wykształcone bezodpływowe zagłębienie wypełnione wodą, otoczone wzniesieniami wydmowymi porośniętymi borem sosnowym, w którym występują m.in. torfowce, rosiczki, turzycyca bagienna i modrzewica zwyczajna.

fot. R. Jaremba

Wilcze Błoto

fot. P. Nowakowski

Zieleń Puszczy Noteckiej

Szlak żółty:
Piłka – Marylin – Wieleń (dł. trasy 20,4 km)

Szlak żółty:
Drawsko – Chełst – Kamiennik – Kwiejce
– Zieleniec – Borzysko Młyn – Piłka – Pęckowo
– Drawski Młyn – Drawsko (dł. trasy 49 km)

Szlak czerwony:
Drawsko – Pęckowo – Piłka – Marylin

Szlak „Po obu stronach Noteci”:
Krzyż Wlkp. – Drawsko – Pęckowo – Piłka – Marylin
– Miały – Potrzebowice – Wieleń – Mniszek – Huta
Szkłana – Krzyż Wlkp. (dł. trasy 55,1 km)

Lubasz – Goraj-Zamek – Bzowo – Krucz
– Kruteczek – Nowina – Lubasz

fot. W. Rybarczyk

Życie Doliny Noteci

CO JESZCZE
Z NASZEGO REGIONU
NALEŻY DO OBSZARU
NATURA 2000?

TATO!
CZY TO TA
PUSZCZA?

NASZ REGION
JEST NAPRAWDĘ BOGATO
REPREZENTOWANY PRZEZ NATURĘ
2000. DO OBSZARÓW SPECJALNEJ
OCHRONY PTAKÓW OSO NALEŻĄ
NADNOTECKIE ŁĘGI, NATOMIAST DO
SPECJALNYCH OBSZARÓW OCHRONY
SIEDLISK 500 NALEŻY DOLINA NOTECI,
UROCZYSKA PUSZCZY DRAWSKIEJ
ORAZ TORFOWISKO
RZECIŃSKIE.

W zaciścu przyrodniczej świątyni – Puszcza Drawska

Zmieniamy nieco kierunek i udajemy się na zachód, w stronę Puszczy Drawskiej i nietuzinkowej siostry Noteci – Drawy. Puszcza Drawska to teren między jeziorem Lubie, a ujściem Drawy do Noteci w gminie Krzyż Wlkp. W zlewni rzeki Drawy, pośród krajobrazów sandrowych, południowych skłonów Pojezierza Pomorskiego utworzony został Drawieński Park Narodowy.

fot. P. Nowakowski

Widok na rzekę Drawę

fot. P. Keil

fot. W. Rybarczyk

Spływ kajakowy rzeką Drawą

Zaduma w Puszczy Drawskiej

Na obszarze działania LGD znajduje się niewielki południowy fragment parku. Niezwykle cennym elementem krajobrazu są torfowiska w Przesiekach oraz widłakowy bór w leśnictwie Żelichowo. Odwiedzających te tereny nie zdziwi fakt, że Puszcza nad Drawą zaliczona została do obszaru chronionego „Natura 2000”.

W jaki sposób poznać ten teren? Po prostu: pieszo, konno, kajakiem, na rowerze! Do wyboru, wedle gustów i upodobań. Mamy to szczęście, że na terenie puszczy znajduje się spora liczba tras, ścieżek, szlaków, które ułatwiają zwiedzanie. Prezentujemy najciekawsze z nich:

**Spływ kajakowy rzeką Drawą:
Stare Osieczno – Łokacz Wielki – (dł. trasy 32 km)**

Rzeka Drawa roztacza przed kajakarzem niezapomniane widoki, sprawiając, że czujemy się jak w przyrodniczej świątyni. Drawa wymaga umiejętności od kajakarzy, bowiem jej nurt jest bardzo zróżnicowany, miejscami łagodny i spokojny, aby na kolejnym odcinku być zdradliwym i rwącym. Rzeką Drawą kilkakrotnie płynął papież Jan Paweł II i od tego czasu szlak ten stanowi trasę spływów pod nazwą „Śladami Papieża”. Rzeka kończy swój bieg wpływając do Noteci na wysokości 30 m n.p.m. w okolicy Krzyża Wlkp. Średni spadek Drawy wynosi 0,6%.

**Ścieżka przyrodniczo-historyczna
„Zacisze im. Hansa Paasche”**

Krzyż Wlkp. (pętla nad Jeziorem Królewskim)

Rzeczyn – Kuźnica Żelichowska – Zacisze – Żelichowo – Gieczynek – Dębogóra – Wizany – Wieleń (dł. trasy 35 km)

Gieczynek – Jawor – Dzierżążno Małe – Dzierżążno Wielkie – Kocień Wielki – Kuźniczka – Wieleń (dł. trasy 20 km)

Pętla wokół Folsztyna (dł. trasy 2 km)

Krzyż Wlkp. – Lubcz Wielki – Herbertowo – Marianowo – Wieleń – Kuźniczka – Kocień Wielki – Dzierżążno Wielkie – Gieczynek – Dębogóra – Wizany – Huta Szklana – Brzegi – Krzyż Wlkp. (dł. trasy 54,2 km)

fot. L. Helwich

Jesienne zbiory

fot. P. Nowakowski

Fragment „Szwajcarii Czarnkowskiej”

Cudze chwalicie, swego nie znacie – Szwajcaria Czarnkowska

SKYSZAŁEM,
ŻE MASZ DOBRĄ ORIENTACJĘ
W TERENIE. WSIĄDŹ NA SWÓJ
ROWER GÓRSKI I PRZEMIERZAJ
WZGÓRZA MORENOWE W GÓRĘ
I W DÓŁ. POLECAM PRZEJAZDŹKI
W LASACH OKALAJĄCYCH CZARN-
KÓW, ZE SŁOŃCEM JAKO PRZE-
WODNIKIEM. BEZ MAPY.
NA ORIENTACJĘ.

O LUBIĘ SZYBKIE
ZJAZDY I STROME PODJAZDY.
A TU W CZARNKOWIE RZECZYWI-
ŚCIE MOGĘ SOBIE POSZALEC
PRAWIE JAK W GÓRACH.

fot. P. Keil

Panorama Czarnkowa

Szwajcaria Czarnkowska (zwana również Moreną Czarnkowską) to niezaprzeczalnie perła przyrodnicza naszego obszaru i kolejny atrybut Doliny Noteci. Te wyjątkowo pięknie ukształtowane polodowcowe wzniesienia części Doliny Noteci należą do najpiękniejszych w Wielkopolsce. Wzgórza moreny porośnięte lasem bukowym powodują, że każdy gość przebywający na tym obszarze czuje się jak w górach. Można zatem śmiało stwierdzić, że szczęście miało miasto Czarnków, że powstało w otoczeniu tak niepowtarzalnej przyrody. W samych granicach miasta górują dwa wzniesienia zwane górą Krzyżową i górą Żydowską, fantastyczne warunki dla miłośników rowerowej turystyki górskiej oraz doskonałe punkty widokowe okolicy dla spokojniejszych turystów. Na górze Krzyżowej znajduje się bezpłatna luneta umożliwiająca obserwację panoramy miasta i okolicy. Obszar szwajcarii nie jest duży, gdyż rozciąga się wzdłuż Noteci od Czarnkowa po Pianówkę, Górę do Ciszkowa, a na południe sięga po Goraj-Zamek (wzniesiony przez rodzinę Hochbergów) zahaczając o Dębę, gdzie na najwyższym wzniesieniu znajduje się wiatrak z XIX wieku. Rośnie tu kilkanaście pomników przyrody: buk pospolity, cis, dąb czerwony, platan oraz buk zwyczajny odmiana purpurowa, którego podaje się, że jest trzeci co do wieku w Polsce.

Wytrwałym piechurom polecamy zwiedzić teren Szwajcarii Czarnkowskiej tymi oto szlakami:

Ciszkowo – Góra – Goraj-Zamek – Czarnków

Goraj-Zamek – Pianówka – Czarnków – Kuźnica Czarnkowska – Radolinek

fot. K. Helwich

Odpooczynek

fot. D. Trybuś

Jezioro Sarcz w Trzciance

Trzcianka – aktywnie wśród lasów i jezior

Okolice Trzcianki jak i samo miasto to teren wypełniony zielenią i wodą. Pośród lasów, w rynn timer jeziornej zaprasza region wielbicieli sportów wodnych, chcących doskonalić swoje umiejętności w tej dziedzinie. j. Straduńskie, j. Sarcz, j. Logo to tylko nieliczne akweny w tej okolicy. Bogate zaplecze sportowo-rekreacyjne jest znakomitym miejscem do organizowania obozów sportowych i kondycyjnych. Kajakarstwo, windsurfing, wędkowanie, turystyka piesza i rowerowa to te formy rekreacji z których można tu skorzystać. Przyroda w trzciańskim regionie to niezwykle cenne obszary, zachwycające i dające satysfakcję miłośnikom aktywnego wypoczynku. Na amatorów aktywności ruchowej czekają następujące szlaki:

fot. W. Rybarczyk

Aktywnie

fot. P. Nowakowski

Jezioro Sarcz w Trzciance

Ścieżka przyrodniczo-leśna „Pańska Łaska” w Nadleśnictwie Trzcianka – (dł. trasy 4 km).

Ścieżka pozwala na zapoznanie się z różnorodnością drzew, krzewów i innych roślin tworzących środowisko leśne. Przy odrobinie szczęścia i zachowaniu ciszy można spotkać dziką, sarnę, a nawet króla tutejszych lasów jelenia. O mijanych w trakcie wędrówki ciekawostkach informują rozmieszczone tablice.

Ścieżka przyrodniczo-leśna „Nad Bukówką” w pobliżu Smolarni w Nadleśnictwie Trzcianka.

Trasa wiedzie wzdłuż stawu Rychlickiego i rzeczki Bukówki. Najbardziej atrakcyjny pod względem przyrodniczym fragment ścieżki prowadzi przez park podworski położony na obszarze wyraźnie wykształconego ozu, utworzonego podczas ostatniego zlodowacenia. Rosnący tutaj drzewostan posiada cechy lasu pierwotnego, a długoletnia, choć początkowo nieoficjalna ochrona, nadała parkowi charakter siedliska naturalnego. Rośnie tu wiele okazałych drzew, największy z nich, to około 400 letni, pomnikowy dąb szypułkowy „Wojtek” o obwodzie 7,5 m i wysokości ok. 24 m.

Szlaki zielone:

Trzcianka – Teresin – Radolin – Kuźnica Czarnkowska – Czarnków – (dł. trasy 17,8 km)

Trzcianka – Biała – (dł. trasy 8,6 km)

Niekursko – Trzcianka – (dł. trasy 11 km)

Szlaki żółte:

Wokół jeziora Sarcz

Trzcianka – Straduń – Smolarnia – (dł. trasy 10 km)

Stobno – Łomnica – Trzcianka – (dł. trasy 16,5 km)

Szlak niebieski:

Trzcianka – Sarcz – Gostomia – Rusinowo – Tuczo – Człopa – Wołowe Lasy – Trzcianka – (dł. trasy 34 km)

Szlak czerwony (pętla):

Trzcianka – Biała – Radolin – Radlinek – Kuźnica Czarnkowska – Bukowiec – Jędrzejewo – Średnica – Górnica – Rychlik – Smolarnia – Straduń – Trzcianka – (dł. trasy 52 km)

Warto wiedzieć, że w ofercie Hotelu klubowo-konferencyjnego w Smolarni jest możliwość wypróbowania sił w pierwszym w Polsce driving range (golf na wodzie), który mógł zaistnieć dzięki pięknemu położeniu hotelu tuż nad Jeziorem Straduńskim.

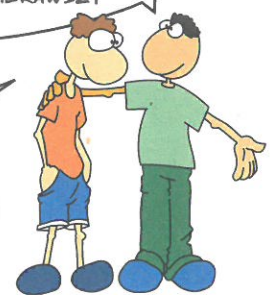
Świątynie, kościoły, pałace i dworki – rowerem w poszukiwaniu śladów przeszłości

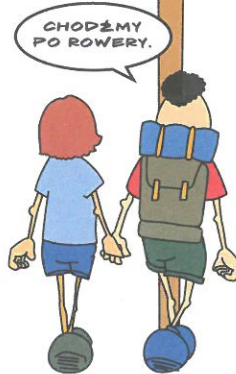
fot. A. Michalska

Na czarnkowskim deptaku

SŁUCHAJ, TRANSWIELKOPOLSKA TRASA ROWEROWA (TTR) NALEŻY DO WIELKOPOLSKIEGO SYSTEMU SZLAKÓW ROWEROWYCH. ZOSTAŁA UTWORZONA W DWÓCH ETAPACH I PODZIELONA NA DWA ODCINKI: ODCINEK PÓŁNOCY, LICZĄCY OK. 200 KM OD POZNANIA DO OKONKA ORAZ ODCINEK POŁUDNIOWY, O DŁUGOŚCI RZĘDU 280 KM OD POZNANIA DO SIEMIANIC. MIMO DOŚĆ ZNACZNEGO DYSTANSU TRASĘ POKONUJE SIĘ ŁATWO, GDYŻ W WIĘKSZOŚCI PROWADZI SZOSAMI O MAŁYM NATĘŻENIU RUCHU. PO DRODZE CZEKAJĄ NAS JEDYNIENIE NIELICZNE PIASZCZYSTE, TERENOWE ODCINKI. NAJDUŁSZY Z NICH ZNAJDUJE SIĘ POMIĘDZY PIŁĄ I PŁECMINEM, JEDNOCZEŚNIE JEDNAK JEST NAJCIEKAWSZY PRZYRODNICZO.

DOKŁADNIE TAK, NATOMIAST SZLAK MIĘDZYNARODOWEJ TRASY ROWEROWEJ EURO ROUTE R-1 JEST Z KOLEI NAJDUŁSZYM OZNAKOWANYM SZLAKIEM W POLSCE I WYNOŚI 675 KM. W OKOLICACH, PRZEZ KTÓRE PRZEBIEGA TRASA R-1, ZNAJDUJE SIĘ WIELE CZYSTYCH JEZIOR I RZEK, WOKÓŁ KTÓRYCH USYTUOWANE SĄ OŚRODKI WYPOCZYNKOWE, STANICE WODNE PTTK, HOTELE I POLA BIAKOWE ORAZ OBIEKTY SPORTOWO-REKREACYJNE. JEST TAK PROWADZONA, ŻE W WIELU MIEJSCACH JEST STYCZNA DO LINI KOLEJOWEJ BERLIN - GDAŃSK A TO UMOŻLIWIA ROZPOCZĘCIE I ZAKOŃCZENIE WYPRAWY ROWEROWEJ W DOWOLNIE WYBRANYM MIEJSCU.

TTR – nasz teren przecina szlak północny, który wiedzie ze stolicy Wielkopolski do najbardziej wysuniętej na północ gminy w województwie wielkopolskim – Okonka, a dokładnie przez:

- Tarnówko – Młynkowo – Prusinowo ... – Lubasz – Dęba – Czarnków – Kuźnica Czarnkowska – Radolinek – Radolin – Trzcianka – Łomnica – Kępa

R1 – trasa ta przebiegając przez nasz teren dzieli go na dwie części: północną i południową. Prezentowany przez nas odcinek przebiega wzdłuż doliny Noteci, wśród lasów zachodniej Wielkopolski. Rozpoczyna się w Krzyżu Wlkp. i przebiega przez Wieleń, dalej przez położoną wśród lasów i jezior Trzciankę, a dokładnie:

- Krzyż Wlkp. – Lubcz Mały – Herbutowo – Wieleń – Folsztyn – Nowe Dwory – Jędrzejewo – Gajewo – Runowo – Siedlisko – Trzcianka – Łomnica – Kępa – Stobno – Kotuń

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. św. Andrzeja
w Boruszynie

Gdzie warto się zatrzymać i co zobaczyć?

Jest wiele miejscowości do wyboru. Poruszając się po TTR polecamy zajrzeć do:

Tarnówka, a w nim kościół filialny Matki Boskiej Szkaplerznej wraz z plebanią z 1908 roku.

Odbijamy na chwilę od trasy głównej na wschód do **Boruszyna**, gdzie możemy podziwiać odnowiony kościół parafialny pw. św. Andrzeja. Dalej docieramy do Połajewa.

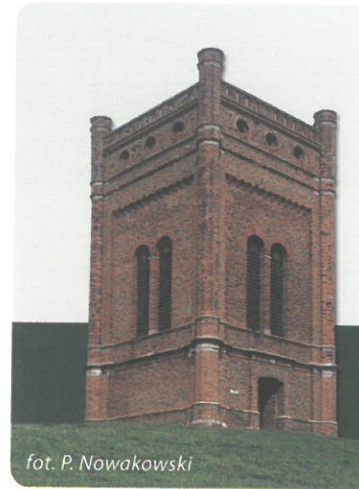
Najcenniejszym zabytkiem w **Połajewie** jest kościół pw. św. Michała Archanioła z lat 1773-1780. Podziwiać w nim można wczesnobarokowe rzeźby św. Barbary i św. Katarzyny, w nowym ołtarzu bocznym znajduje się niewielki tryptyk renesansowy z 1572 r. pt. „Pokłon pasterzy” pędzla Mateusza Kossiora z Poznania. Przy kościele znajdują się dwie kaplice z 1907 roku wpisane do rejestru zabytków, plebania z pierwszej połowy XIX w. przebudowana w 1868 r. Do Połajewa zapraszamy również na spotkanie kolędników – dudziarzy „Do szopy, hej pasterze dudziarze!”, podczas którego rokrocznie posłuchać można dźwięków płynących z dud z różnych zakątków Europy.

Z Połajewa wracamy do Młynkowa skąd już TTR dalej udajemy się w stronę Lubasza. I to tu proponujemy zatrzymać się na dłużej.

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. św. Michała Archanioła
w Połajewie

fot. P. Nowakowski

Dzwonnica w Lubasz

Lubasz jest bardzo starą wsią. Dzisiaj z dawnych czasów zachowało się Sanktuarium Narodzenia NMP – Królowej Rodzin, miejsce licznych pielgrzymek z całego kraju. Jest to jednonawowa, późnobarokowa świątynia z dwiema czworobocznymi wieżami w fasadzie zachodniej, rokokowym wyposażeniem

wnętrza oraz bogatą dekoracją stiukową. W ołtarzu głównym znajduje się cudowny obraz matki Boskiej Śnieżnej z ok. 1600 roku. Przed główną fasadą zachodnią zachowała się okazała architektonicznie brama neobarokowa z 1900 roku. Do zespołu kościoła należy także dzwonnica wzniesiona w 1856 roku w formie czworobocznej wieży.

Będąc w tych okolicach warto udać się do czterech zespołów pałacowo-parkowych w Lubasz, Sławnie, Bzowie i Goraju.

Pałac w Lubasz pochodzi z XVIII w., jednak nie zachował do dziś swojej pierwotnej formy. Obecnie możemy podziwiać neoklasycystyczny budynek z 1911 roku. Ozdobą prostej bryły jest podcień z pierwszej połowy XIX wieku z dziewięcioma kolumnami tokańskimi, trójkątnym frontonem na osi, a od strony ogrodu czterokolumnowy portyk.

fot. L. Helwich

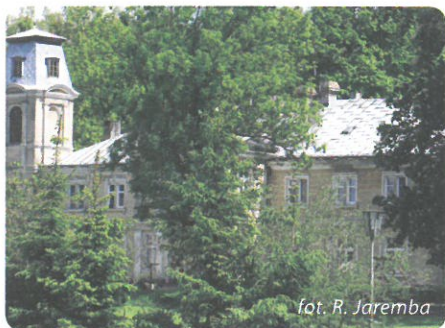
Sanktuarium Maryjne w Lubasz

fot. P. Keil

Zamek Hochbergów
– obecnie Internat ZSL w Goraju

Klasykistyczne pałace w **Sławnie** i w **Bzowie** wybudowane zostały w stylu renesansowych rezydencji, niezwykle popularnych wśród ówczesnego ziemiaństwa. Z Bzowa proponujemy koniecznie odwiedzić **Goraj**, a dokładnie niezwykle zespół pałacowo-parkowy z drugiej połowy XIX wieku, w obrębie zwartego kompleksu leśnego z dobrze zachowanym układem pierwotnym oraz starodrzewiem o zwartym składzie gatunkowym – perłę architektoniczną naszego terenu. Pośród unikatowych gatunków drzew (np. jodła jednobarwna, żywotnik zachodni) będących pomnikami przyrody wznosi się neorenesansowy pałac, zbudowany w latach 1908-1912 przez magnacką rodzinę Hochbergów. Pałac zachwyca neorokokowym wystrojem wewnątrz z rzeźbioną boazerią, obrazami oraz marmurowymi kominkami z połowy XIX. Wart uwagi jest również dom ogrodnika oraz masztalernia.

fot. R. Jaremba

Pałac w Bzowie

fot. R. Jaremba

Pałac w Lubaszku

fot. L. Helwich

Wiatrak we wsi Dębe

Wracamy do Lubasza, skąd już główną trasą zbliżamy się do Czarnkowa, mijając po drodze w Dębe wiatrak z połowy XIX wieku – zabytek architektury technicznej. Obecnie wiatrak poddany jest renowacji. Od wiosny 2011 roku będzie można obejrzeć wiatrak od środka, natomiast w jego okolicy będzie przygotowane miejsce na ognisko i niedzielny wypoczynek z rodziną bądź przyjaciółmi.

Spacerując po Czarnkowie

Dotarliśmy do **Czarnkowa**, miasta o ponad 800 letniej tradycji, jednego z najpiękniej położonych miast w Wielkopolsce, malowniczo wpisanego wąskim pasem między rzekę Noteć, a strome krawędzie doliny. Dlaczego najpiękniej? Przekonaj się sam i daj się zaprosić na spacer po Czarnkowie i okolicy. Masz do wyboru wycieczki piesze i rowerowe, a także trasę wodną rzeką Notecią.

fot. R. Jaremba

Park Staszica w Czarnkowie ze skocznią narciarską w tle

fot. S. Czarnecki

Czarnkowski rynek

Na początek proponujemy poznać samo miasto, jego historię i współczesność. Dzięki swojemu położeniu na wyspie wśród rozlewisk Noteci, Czarnków był niegdyś grodem-strażnicą. Zbudował go najprawdopodobniej Mieszko I lub Bolesław Chrobry. W końcu XIII wieku Czarnków został przekazany rodowi magnackiemu Nałęczów, który od nazwy miasta przyjął nazwisko Czarnkowskich. Szukając śladów przeszłości rozpoznajemy od centralnego punktu wypadowego miasta jakim jest plac Wolności, dawny rynek osady targowej. Przy placu wznosi się ratusz o budowie eklektycznej z połowy XIX wieku oraz rzeźba kronikarza Janka z Czarnkowa. Po lewej stronie ratusza, pierzeję rynku zamyka kościół pw. św. Marii Magdaleny. Kościół którego początków należy szukać w I połowie XIII wieku jest najcenniejszym zabytkiem miasta. Obecna bryła pochodzi z drugiej połowy XVI wieku. Na szczególną uwagę zasługuje ołtarz główny, rzeźby, obrazy, rokokowa ambona, chrzcielnica (XVIII w.), ołtarze boczne z obrazami malarstwa cechowego z połowy XVII w. Cennym zabytkiem rzemiosła artystycznego jest trumna Adama Sędziwoja Czarnkowskiego. Wschodnią stronę rynku otwiera ul. Rybaki przy której mieści się neogotycki budynek Starostwa Powiatowego i Urzędu Gminy (1910 rok). Plac Powstańców Wielkopolskich posiada interesującą zabudowę spichlerzową o konstrukcji szachulcowej z początków XIX wieku.

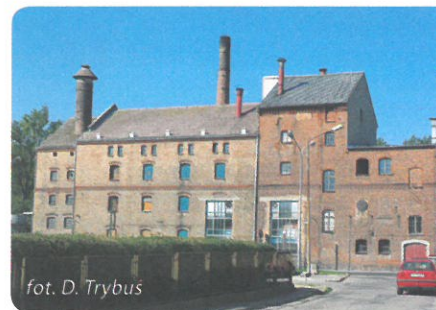
Po długim spacerze zapraszamy do degustacji naszego lokalnego napoju – „Noteckiego” wytwarzanego od wielu lat przez Browar Czarnków.

fot. G. Wójcik

Kompleks basenów w Czarnkowie

CHYBA ZAPOMNIELIŚMY W POPRZEDNIM ROZDZIALE WSPOMNIEĆ O ŹRÓDLISKACH FLINTY. ALE NIC STRACONEGO, BO WŁAŚNIE W OKOLICY GĘBIC I GĘBICZYNA ZNAJDUJE SIĘ TEN REZERWAT. A JEST TO NASZA PRZYRODNICZA PEREŁKA. JA TYMCZASEM SKOCZĘ SOBIE NA BASEN.

fot. D. Trybus

Browar Czarnków

Rezerwat „Źródlika Flinty” to obszar o pow. 45 ha obejmujący jezioro Niewiemko, bagniste, podtopione łąki i lasy. Na terenie rezerwatu spotkać można: turzycę prosowatą, turzycę błotną, szuwar wielopałkowy, miejsca gniazdowania ptaków oraz ostoję wilka i bobra.

fot. B. Jaremba

Rzeźba Janka z Czarnkowa

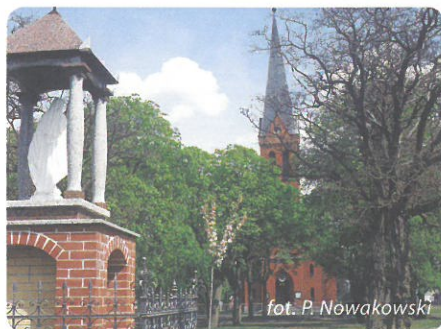

fot. P. Nowakowski

Masztalernia w Goraju

Z Czarnkowa warto odbić na wschód do **Gębic i Gębiczyna**. W Gębicach warto zobaczyć: murowany dwór z drugiej połowy XVIII wieku oraz murowaną kaplicę pw. św. Zofii z 1785 roku. W Gębiczynie natomiast nie można pominąć murowanej zagrody reliktu XVIII-wiecznego budownictwa olęderskiego na obrzeżach Puszczy Noteckiej.

Z Gębiczyna wracamy do szlaku głównego TTR i dojeżdżamy przez Kuźnicę Czarnkowską do Trzcianki.

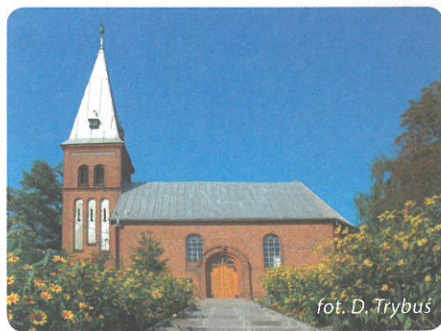
fot. P. Nowakowski

Kaplica pw. św. Zofii w Gębicach

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Siedlisku

fot. D. Trybuś

Kościół pw. Matki Boskiej w Łomnicy

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Jana Chrzyciela w Trzciance

fot. P. Nowakowski

Kapliczka Boża Męka w Trzciance

fot. P. Keil

Mala sarenka – współczesny symbol Trzcianki

Włokiennicza historia Trzcianki

Historia **Trzcianki** sięga XIII wieku, kiedy w miejscu dzisiejszej Trzcianki powstała pierwsza osada przy trakcie handlowym z Poznania do Kołobrzegu. Początek miastu dała osada tkaczy – sukienników, która kształtowała się na przełomie XVII/XVIII wieku i nosiła już nazwę Trzciana Łąka. Z uwagi na sukienniczą historię miasta warto zwiedzić przebudowane lamusy tkackie przy ul. Mochnackiego – domy z przełomu XVIII/XIX wieku, dawną rytualną łaźnię żydowską z przełomu XVIII/XIX wieku przy ul. Wita Stwosza, neogotycki budynek poczty z 1893 roku, murowaną kapliczkę tzw. Bożą Mękę z 1811 roku oraz domy kalenicowe, a także ratusz. Ponadto warto zobaczyć kościół pw. Jana Chrzyciela (1914-1916). Barokowy ołtarz główny pochodzi z pierwszej połowy XVIII wieku, dwa rokokowe ołtarze boczne z końca XVIII wieku. W środkowym polu ołtarza głównego mieści się neobarokowy obraz św. Jana Chrzyciela z końca XIX wieku.

Trzcianka jak i okolice miasta to obszar, w którym dominują zdecydowanie walory przyrodnicze. Jednak będąc już na tym terenie, warto zatrzymać się i wyciszyć w następujących świątyniach:

- neogotyckim kościele pw. Matki Boskiej w **Łomnicy** (1831 rok)
- kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w **Siedlisku** (1907-1908)
- kościele pw. Wszystkich Świętych w **Bialej** (1825-1853) z zachowanymi elementami barokowego wystroju wnętrza wraz z przykościelną kapliczką.

I tutaj dobiega końca nasza podróż TTR po obszarze Czarnkowsko-Trzcianeckiej Lokalnej Grupy Działania. Jak sami zauważyliście odbijając od trasy TTR w poszukiwaniu śladów historii dojazd ułatwiały nam dodatkowe, lokalne szlaki turystyczne. Zapraszamy zatem do poznania kolejnej ponadregionalnej trasy rowerowej. Jest to Międzynarodowa Trasa Rowerowa Euro Route R-1 przez Polskę.

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. św. Antoniego w Krzyżu Wlkp.

Przystanek – stacja Krzyż Wielkopolski

Krzyż Wlkp., niegdyś niewielka osada, swoją nazwę oraz rozwój zawdzięcza skrzyżowaniu szlaków kolejowych, które były kołem napędowym rozwoju i postępu przez ok. 150 lat. Początki dzisiejszego Krzyża Wlkp. sięgają 1701 roku, kiedy to osadnictwo zaczęło rozwijać się na dużą skalę. Można ród Sapiehów zaczął zakładać wsie i osady, natomiast Niemcy w XIX wieku wybudowali tu dwie ważne linie kolejowe z Poznania do Szczecina i z Berlina do Bydgoszczy.

Jednym z najstarszych i najważniejszych obiektów architektonicznych miasta jest dworzec kolejowy. Zabytkowy charakter mają również: kościół pw. św. Antoniego z 1882 roku, budynek poczty z początków XX wieku z bryłą w typie pałacu miejskiego, z dekoracyjną elewacją oraz budynek rzeźni z 1901 roku reprezentujący modną w owym czasie dla obiektów przemysłowych neogotycką architekturę zamkową.

fot. P. Nowakowski

Węzeł kolejowy w Krzyżu Wlkp.

fot. P. Nowakowski

Budynek Poczty Polskiej w Krzyżu Wlkp.

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Hucie Szklanej

Z Krzyża Wlkp. odbijamy na północ od trasy głównej R1 do **Huty Szklanej**, w której możemy wyciszyć się w kościele pw. Matki Boskiej Częstochowskiej z 1774 roku. Wyjątkowo cennym świadectwem XVIII-wiecznej zabudowy są chałupy w Żelichowie, budynki o mieszanej konstrukcji zrębowo-szkieletowej, ustawione szczytowo względem drogi z wysokimi dwuspadzistymi dachami.

Odbijając natomiast z Krzyża Wlkp. na południe udajemy się do gminy Drawsko.

Drawsko – Pierwsze wzmianki o Drawsku pochodzą z 1298 roku, w którym Władysław Łokietek ziemie wieleńskie nadał kasztelanowi Wincentemu z Nałęczów. W ciągu wieków ziemie wiele razy zmieniały właściciela, aż w końcu przejął je książę

Sapieha, który sprowadził do swych dóbr mazurów, którzy do początku XX wieku zachowali wyraźnie odrębną mowę, różnicę strojów, obrzędy. Będąc w tych okolicach zachęcamy do zapoznania się z pozostałościami z dawnych czasów do których należą: budynek Urzędu Gminy oraz szkoły przy głównej ulicy.

Gmach Urzędu Gminy to typ okazałego pałacu miejskiego, zaprojektowanego na rzucie prostokąta. 13-osiową elewację frontową z dużymi prostokątnymi oknami zdobią neo-

klasycystyczne detale architektoniczne. Dwukondygnacyjną bryłę wieńczy wysoki dach naczółkowy, dwa trzykondygnacyjne ryzality – dachy namiotowe z ozdobnymi lukarnami. Około kilometra na zachód od Drawska znajduje się jedyny w gminie kompleks dworsko-pałacowy.

fot. P. Nowakowski

Przykład zabudowy w Żelichowie

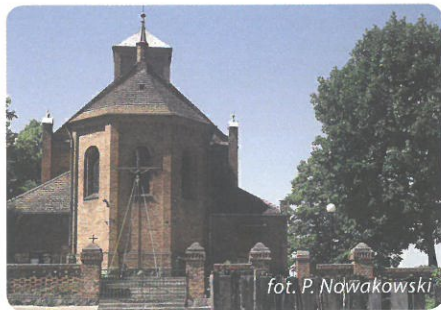
fot. D. Trybuś

Urząd Gminy w Drawsku

Innym ciekawym zabytkiem jest kościół pw. Serca Jezusowego z 1910 roku oraz znajdująca się przy kościele zabytkowa dzwonnica. Miłośnikom sztuki sakralnej proponujemy odwiedzić kościoły w:

- **Chelście**, pw. MB Częstochowskiej z XVIII wieku
- **Kwiejcach**, pw. Serca Marii z 1909 roku
- **Piłce**, pw. MB Wniebowziętej z 1869 roku
- **Pęckowie**, pw. Świętego Ignacego z 1909 roku
- Przykłady XVIII-wiecznego budownictwa można oglądać we wsiach **Marylin**, **Kamiennik**, **Moczydła** i **Chelst**.

Wracamy do trasy R1, która po dłuższej prostej wprowadza nas na ziemie wieleńskie, największej gminy w regionie Lokalnej Grupy Działania. Historia tej ziemi sięga XII wieku. Na przestrzeni stuleci zmieniała wiele razy właściciela, gdyż z jej dziejami związane były losy wielu rodzin szlacheckich i arystokratycznych m.in. Górków, Czarnkowskich, Kostków, Grudzińskich, Opalińskich i Sapiehów. Pierwszym punktem na trasie jest **Herburtowo**. I tu właśnie proponujemy odwiedzić drewniany kościół pw. Matki Boskiej Siewnej z XVIII wieku. Jest to świątynia o konstrukcji zrębowej, ujętej w konstrukcję szkieletową z bali drewnianych pokrytych gontem. Docieramy do Wielenia.

fot. P. Nowakowski

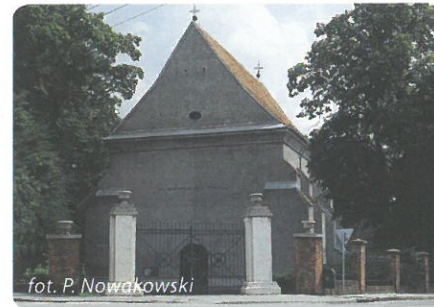
Kościół pw. MB Wniebowziętej w Piłce

Wieleń – miasto na obu brzegach Noteci

fot. D. Trybuś

Pałac Sapiehów w Wieleniu

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Wniebowzięcia NMP i św. Michała w Wieleniu

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Matki Boskiej Siewnej w Herburtowie

Samo miasto **Wieleń** to stary gród nadnoteci wspomniany już przez Jana Długosza w jego kronikach, który opisując wyprawę Bolesława Krzywoustego nad Notecę wymienia właśnie Wieleń. Najcenniejszym zabytkiem Wielenia jest wczesnobarokowy kościół pw. Wniebowzięcia NMP i św. Michała Archanioła z polichromowanym wnętrzem. Ołtarz główny pochodzi z 1637 roku. Kaplica św. Stanisława zawiera dwie miedziane tablice, a na nich epitafia Jana Kostki (zmarłego w 1624 roku) i jego matki Zofii Czarnkowskiej, których ciała spoczywają w krypcie. Rzeźbiona ambona pochodzi z roku 1640.

Zespół pałacowo-parkowy jest kolejnym niezwykłym miejscem wartym zobaczenia. Pałac Sapiehów to obiekt o burzliwej i ciekawej historii, którego budowę rozpoczął Piotr Sapieha w 1749 roku. Na zespół pałacowy składają się: murowany pałac, brama, oficyna, wozownia, kaplica – mauzoleum, mur kamienny i mur ogrodnika. W pobliżu znajduje się park. Będąc w Wieleniu proponujemy udać się do Strzelnicy – dawnej siedziby Bractwa Kurkowego, którego tradycje sięgają 1645 roku. Obecnie odrestaurowana Strzelnica jest siedzibą Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury.

Na północ od Wielenia zapraszamy do **Dębogóry**. Tam znajduje się zespół dworski, neoklasykistyczny, murowany z kamienia i cegły. Jest przykładem architektury rezydencjonalnej z pogranicza wielkopolsko-pomorskiego. Obecnie znajduje się tutaj gospodarstwo agroturystyczne „Dwór i Stajnia Dębogóra”.

fot. R. Jaremba

Strzelnica w Wieleniu

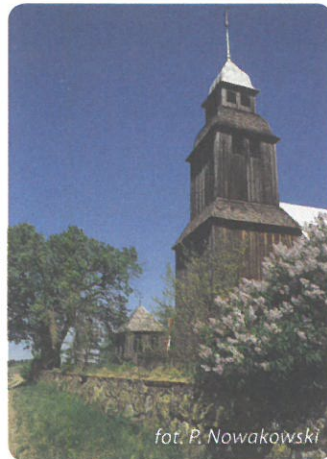
Idąc dalej trasami sakralnymi zapraszamy do:

– kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w **Dzierżążnie Małym** z 1595 roku. Jest to jeden z cenniejszych zabytków tego regionu,

– kościoła pw. Matki Boskiej Różańcowej w **Dzierżążnie Wielkim** z 1595 roku. Posiada konstrukcję szkieletową wypełnioną cegłą z wieżą. Ołtarz i ambona pochodzą z XVII wieku.

Z Wielenia kierujemy się dalej na wschód i docieramy do **Nowych Dworów**. A tam proponujemy zatrzymać się na chwilę w kościele pw. Jana Chrzciciela z 1791 roku. Jest to drewniana świątynia, obok której znajduje się dzwonnica z 1826 roku. Wieża kościoła i trzy witraże okien pochodzą z 1615 roku.

Wracamy na trasę R1 i drogą utwardzoną dojeżdżamy już do Trzcianki, którą już mieliśmy okazję poznać kończąc wyprawę po TTR.

fot. P. Nowakowski

Kościół pw. Jana Chrzciciela w Nowych Dworach

W tym miejscu kończymy naszą wędrowkę po zielonej krainie powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego. Mamy nadzieję, że zaproponowane miejsca zachęcą Państwa do odwiedzenia nas pieszo, konno, kajakiem bądź na rowerze. Dla osób chcących zatrzymać się na dłużej przygotowaliśmy pakiet praktycznych informacji.

fot. R. Michalski

Ścianka wspinaczkowa w Lubaszu

ALE SIĘ NACHODZIŁEM, UWIELBIAM TAKIE WĘDRÓWKI.

JAK CI MAŁO TO SKOCZ SOBIE JESZCZE NA ŚCIANKĘ DO LUBASZA!

Organizacja spływów kajakowych:

Pracownia Usług Przyrodniczych Wojciech Rybarczyk
ul. Siedmiogóra 9/24, 64-700 Czarnków
tel. 693 477 766
e-mail: pracowniawr@interia.pl

Organizator oferuje spływy kajakowe rzeką Drawą uważaną przez kajakarzy za jeden z najpiękniejszych szlaków wodnych w Polsce.

W cenę spływu wliczone jest: wypożyczenie kajaków z osprzętem i kamizelkami asekuracyjnymi, ubezpieczenie NW, a także przy spływach wielodniowych uczta myśliwska, nocleg, zwiedzanie Drawieńskiego Parku Narodowego, bunkrów z czasów II Wojny Światowej. Ilość uczestników spływu – do 50 osób.

Wypożyczalnia kajaków i łodzi „Kotwica”

Mariusz Michałek
Góra nad Notecią 85, 64-700 Czarnków
tel. 67 255 55 76, 507 229 905, 500 187 995
e-mail: kotwica_m.michalek@poczta.onet.pl

Wypożyczalnia kajaków „Kotwica” oferuje wypożyczenie doskonałej jakości kajaków. Na życzenie sprzęt dostarczany jest w każde wskazane miejsce terenu Czarnkowsko-Trzcianeckiej LGD. Firma oferuje możliwość wypożyczenia sprzętu wraz z przyczepami w zestawach 2,4,6,8 kajaków.

Wypożyczalnia organizuje udane i bezpieczne spływy kajakowe rzekami Notecią i Miałą.

Organizacja polowań

Artemis Sp. z o.o. Biuro Polowań
Dzierżążno Wielkie 129, 64-730 Wieleń
tel. 67 256 03 24, 602 291 164
artemis.zoo@wp.pl

Kompleksowa organizacja polowań indywidualnych i zbiorowych dla myśliwych zagranicznych. Polowania organizowane są na terenie Wielkopolski i województwa zachodniopomorskiego.

Janusz Fąferek
Osuch 6A k. Czarnkowa, 64-700 Czarnków
tel. 603 382 980, 661 944 344

„PONDEROSA” Bartosz i Michał Benrot
Zofiowo 102, 64-700 Czarnków, tel. 67 253 02 48
mbenrot@op.pl, www.ponderosa.com.pl

„ZA GÓRKĄ” Barbara i Waldemar Warnke
Gajewo 74, 64-713 Jędrzejewo
tel. 67 255 83 80, 505 898 280
www.wczasynawsi.com.pl

Ranczo „ŻURAWIA KUŹNIA” Danuta i Wiesław Jeszke
Kuźnica Czarnkowska, ul. Wyzwolenia 63
64-700 Czarnków
tel. 67 255 80 64, 605 677 691
info@ranczozurawiakuźnia.pl
www.ranczozurawiakuźnia.pl

„Dom Wśród Lasów” Jacek i Gaby Piechowiak
Przyłęg 5, 64-980 Trzcianka
tel. 67 216 26 77, 604 405 195
jpiechowiak@wp.pl, www.jp.trz.pl

Hotel klubowo-konferencyjny „SMOLARNIA”
Smolarnia 27, 64-980 Trzcianka
tel. 67 216 33 69, 67 216 70 69, fax 67 216 82 51
e-mail: smolarnia@post.pl, www.smolarnia.com.pl

Ośrodek Wczasowy „January”
Straduń 14, 64-980 Trzcianka
tel. 67 216 30 56, 604 508 921
info@january.com.pl, www.january.com.pl

„NA ŁĘGACH” Piotr i Anna Paluszkiewicz
Lubcz Mały 17, 64-761 Krzyż Wlkp., tel. 67 253 31 59
legilubcz@wp.pl

„POD LIPĄ” Wanda i Jan Bujakiewicz
Pestkownica 1, 64-763 Kuźnica Żelichowska
tel. 67 259 97 54, 502 606 847
www.bujakiewicz.agroturystyka.pl

Klimatyczna wypadownia „JasnyGwint” Jola i Jarek
Przybychowo 43, tel. 796 346 707, 791 776 822
www.agroturystyka-przybychowo.pl

„CHATA MIŁKOWSKA” Paulina Czubaszewska
Miłkowo 61 D, 64-720 Lubasz
tel. 604 550 195
miłkowo@o2.pl, www.milkowo.pl

Zdzisław Ćwiczkowski
Elżbiecin 2, 64-720 Lubasz
tel. 67 255 60 22, 784 187 136
zdzislaw.ranczo@vp.pl

„KARPNIKI” Barbara Stoniewska
Kwiejce 35, 64-733 Drawsko, tel. 67 256 33 55
poczta@kwiejce.pl, www.kwiejce.pl

„RANCHO BONANZA” Anna i Zdzisław Piątek
Kamiennik 6, 64-733 Drawsko
tel. 67 256 32 80, 604 261 664
ranchobonanza@interia.pl
www.bonanzaz.republika.pl

„ZIELENIEC” Anna Meisnerowska
Kwiejce Nowe 36, tel. 609 043 619, 601 189 490
agro-zieleniec@wp.pl

„BRACIA ZAWAL” Stefan i Wiesław Zawal
Dzierżążno Wielkie 130, 64-730 Wielen
tel. 67 256 02 20

„CHLEBOWY” Wiesław Chlebowski
Dzierżążno Wielkie 103, 64-730 Wielen
tel. 606 717 008
wieslawchlebowski@neostrada.pl, www.chlebowy.pl

**„DWÓR I STAJNIA DĘBOGÓRA”
Maria Rau-Heina i Andrzej Heina**
Dębogóra 18, 64-730 Wielen,
tel. 67 256 03 26, 609 610 147
rezerwacje@debogora.pl, www.debogora.pl

„JĘDRUSIOWA CHATA” Zofia i Andrzej Wojciechowski
Kocięń Wielki 33, 64-730 Wielen,
tel./fax 67 256 34 20, 505 996 010
jedrusiowachata@poczta.onet.pl
www.jedrusiowachata.republika.pl

VILLA SOBIESKI Marta Sobieska
Dzierżążno Wielkie 129, 64-730 Wielen
tel. 67 256 03 24, 602 291 164
artemis.zoo@wp.pl

